

РЕШЕНИЕ

№ 26906

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9619** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез гл.юрк. С. Г., против Решение № 3777/20.08.2024 г., постановено по АНД № 8383/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 98-ми състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН] на АПИ. С обжалвания електронен фиш на „Трабзон улусларарасъ Наклият“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, като противоречащо на материалния закон. Твърди се, че нарушението е надлежно установено, като е използван регламентирания специален доказателствен способ – съставяне на доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси. Сочи се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш.

Касаторът поддържа, че ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити и съдържанието му

е нормативно определено в чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП. Изложени са доводи, че процедурата по издаване на ЕФ представлява допустим от правото законосъобразен процедурен ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал. 1 от ЗП, включително и нарушенията по чл. 179, ал.3а и 3б от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноски.

Ответникът – „Трабзон улусларарасъ Наклиият“ ООД, редовно призован, не се явява и не се представлява. В депозиран отговор от 26.09.2024 г. на подадената касационна жалба се излагат съображения, че с издаването на ЕФ е нарушен императивният ред на закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност и правилно ЕФ е отменен от въззивния съд. В представена молба от 25.11.2024 г. се изразява становище за правилност на обжалваното решение. Отправя се искане касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено като правилно, валидно и допустимо. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор К., който дава заключение за правилност и законосъобразност на решението.

Административен съд - София-град, IV-ти касационен състав, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд е приел, че на 25.03.2021 г. около 09:43 ч. в Столична община, по път А-6 км. 50 + 427 с посока намаляващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платена пътна мрежа, от устройство за събиране на пътни такси, е засечено движението на влекач марка „ДАФ“, модел „ФТ ХФ 105.410“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18 100 кг., с два броя оси, за който няма данни да е налична валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Във връзка с установеното нарушение е издаден Електронен фиш №[ЕИК] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с контролно устройство № 10182, по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл. 179, ал.3б от ЗДвП на собственика на „Трабзон улусларарасъ Наклиият“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Първоинстанционният съд е приел, че безспорно е установено описаното нарушение от страна на дружеството, а именно не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2

от ЗП. Относно процедурата обаче е прието, че с издаването на ЕФ е налице отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП. В случая, за да отмени ЕФ, СРС е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, и законодателят е предвидил възможността за издаване на ЕФ по чл.179, ал. 3 от ЗДвП, а не както в процесния случай за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП. В заключение съдът е приел, че за този тип нарушения процедурата е регламентирана в чл.189е, ал. 1 от ЗДвП, а именно съставянето на АУАН и след това издаването на НП.

След като извърши служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения.

Правилно въззивния съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал.3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и в случая при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно

нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор, на ответника се дължат разноски, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 550 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 4-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3777/20.08.2024 г., постановено по АНД № 8383/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Трабзон улусларарасъ Наклият“ ООД разноски по делото в размер на 550.00 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: